

Arrest

nr. 278 361 van 6 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 11 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1982.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 11 mei 2018. Op 15 mei 2018 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 oktober 2021 en 24 februari 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 7 april 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u staatsburger van Angola, behoort u tot de Bakongo bevolkingsgroep en bent u lid van de Pinksterkerk. U bent geboren in Damba (provincie Uige), maar sinds 1993 woonachtig in Luanda. Als achttienjarige werd u het slachtoffer van seksueel misbruik door een agent. U deed geen aangifte van het voorval omdat u te erg was aangedaan. U beëindigde een opleiding management informatica. U werkte vervolgens als verkoopster van textiel. In 2001 of 2002 werd u lid van de "Juventude per movimento Libertação de Angola " of JMPLA, een jongerenorganisatie van de regeringspartij MPLA (Movimento Popular de Libertação de Angola). In 2012 ging u er aan de slag bij de dienst protocol, waar u hielp met evenementen organiseren. Ook trok u regelmatig met andere militanten erop uit om campagne te voeren. In 2008 en in 2012 kreeg u als lid van de kiescommissie de opdracht om stembrieven in te zamelen en te tellen. U was hierbij getuige van enkele onregelmatigheden. Al zaten sommige aspecten van uw taak u tegen, u bleef actief omdat u daarmee kon genieten van bepaalde privileges. Op interne vergaderingen verkondigde u regelmatig uw persoonlijke mening en klaagde er mistoestanden aan. U kreeg te horen dat u akkoord diende te gaan met de gang van zaken en mee genieten van de voordelen die uw lidmaatschap inhield of u buiten te houden. In 2013 reisde u naar Zuid-Afrika voor een behandeling voor uw gezondheidsproblemen. In december van dat zelfde jaar kreeg uw moeder gezondheidsproblemen waarvoor u haar, met de hulp van uw connecties binnen uw partij, liet opnemen in een militair hospitaal. Uw moeder overleed aan AVC (accident vasculaire cérébral). Omdat men u niet had geconsulteerd alvorens de machine waaraan uw moeder lag uit te zetten, vermoedde u dat leden van uw partij opzettelijk het uitschakelen van het toestel hadden bevolen omdat u regelmatig niet in de pas liep van uw partij. U verdacht hierbij vooral de heer Ju. en de heer S.J., beiden werkzaam voor de plaatselijke administratie, omdat u destijds niet was ingegaan op hun avances. U bleef ondanks uw groeiende afkeer voor de JMPLA alsnog lid en activist. In 2013 begon u een relatie met L.M.F.V., docent aan de Jean Piaget University in Viana Luanda. In 2012 stapte uw partner over van de JMPLA naar de organisatie Casa-Ce. Tussen 2014 en eind 2017 werkte u als commerciële assistente bij een medisch instituut. In 2016 hield u uw functie bij de dienst protocol van de JMPLA voor bekeken maar diende geen officieel ontslag in. U kreeg hierna enkele keren anonieme telefoons waarbij men u vroeg waarom u de partij had verlaten. In mei 2017 vielen ongeveer vier gewapende en gemaskerde in het zwart geklede onbekende mannen uw huis binnen en begonnen rond te kijken u duidelijk makend uit te zijn op geld van Casa-Ce. U zei niets af te weten van dat geld en stelde voor het geld dat u thuis had liggen te nemen. U werd tijdens dit incident door één van uw belagers in uw voet gestoken met een naald die ze hadden gevonden. Na de overval werd u door uw burens naar een nabijgelegen ziekenhuis gebracht voor verzorging. U ging naar de plaatselijke administratie van de wijk Cacuaco om aangifte te doen van het voorval. U kreeg echter van een medewerker te horen dat u best geen klacht indiende om u zelf niet verder in problemen te brengen en omdat u geen bewijzen had. Wanneer u de inspecteur van de politie aansprak over het voorval stelde hij dat u geen bewijzen had en zei hij u er verder niets mee te maken willen hebben. Tussen het voorval van mei 2017 en september 2017 probeerde u te herstellen van uw letsel aan uw voet. Uw partner was na het voorval naar zijn gezin in de provincie Malanje. U besloot om vakantie te houden en vroeg in september 2017 een visum aan voor Portugal. U bezocht in de periode dat u in Portugal vertoefde ook uw zus A.V.L. (CG[...]) in België. In oktober 2017 keerde u terug naar Angola. Bij uw terugkeer stelden de heer S.J., administrator van de gemeente Kikolo en enkele leden van de administratie van de gemeente, zoals F.N. en F.K., u de vraag of alles in orde met u was omdat u ineens was verdwenen. Ze vroegen u hoe het met u ging. In november 2017 drongen 's nachts vier gemaskerde mannen uw huis binnen. Uw hond werd hierbij gedood. Uw partner vluchtte door het raam naar de burens. U, die op dat moment zwanger was, werd door de belagers geslagen en werd duizelig. Er werd u gevraagd waarom u de partij had verlaten. U werd vervolgens seksueel misbruikt. Na het vertrek van de onbekenden merkte u dat de banden van uw wagen waren vernield. In de vroege ochtend bracht uw buur u naar het lokale medische centrum. Na er te hebben verteld over de mishandeling en verkrachting werd u onderzocht en drie dagen verzorgd. U ging na uw ontslag naar het politiebureau 39, waar uw buur reeds was geweest om het incident aan te geven. Na te hebben verteld wat u was overkomen eiste u dat de politie in haar verslag zou noteren dat de aanval door leden van de JMPLA werd gepleegd. De politie weigerde in te gaan op uw eis en zei u dat ze hun onderzoek op de daders van uw mishandeling en misbruik wilden focussen. U liet de klacht voor wat ze was omdat u van mening was dat uw zaak niet zou onderzocht worden. U trok in bij uw parochie-Pinksterkerk. In december 2017 werd u gebeld door uw partner die u vertelde dat hij in de Centraal Afrikaanse Republiek was. In januari 2018 vernam u dat een gedeelte van uw huurwoning was vernield door een brand die door de burens kon geblust worden. In april 2018 werd u door uw arts, dr. P., verzorgd voor pre eclampsie. U besloot dat het voor u beter was om naar het buitenland te vertrekken. Met financiële hulp van leden van uw kerkgemeenschap regelde u in april 2018 een visum voor Portugal. In mei 2018 nam u een vlucht vanuit Angola naar Portugal. Vervolgens reisde u door naar België. Op 15 mei 2018 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Op 27 mei 2018 beviel u in Turnhout van uw dochter A.V.L.. Daar uw dochter lijdt

aan "Baker Disease", bent u bang dat er in Angola onvoldoende medische opvolging zal zijn. U vreest ook in Angola te worden omgebracht door leden van de MPLA, met name door de administrator S.J. en zijn medewerkers van de administratie zoals miss F., die u ervan betichten lid te zijn van de oppositiepartij UNITA. Na uw aankomst in België werd u gebeld door uw partner die u vertelde terug in Angola te zijn en een huis voor jullie klaar te hebben. Hij vroeg u terug te keren. Omdat u de zaak niet vertrouwde en u vermoedde dat uw partner terug bij de MPLA was aangesloten, besloot u om jullie relatie te stoppen en niet in te gaan op zijn voorstel.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw Angolese identiteitskaart (d.d. 11/03/2015, geldig tot 10/02/2020); uw Angolese paspoort (d.d. 07/06/2012, geldig tot 07/06/2022); uw zwangerschapsboekje uit Angola, een medisch attest (d.d. 10/04/2018) opgesteld door uw gynaecologe, dokter P.T., waaruit blijkt dat u werd gevolgd voor hoog risico zwangerschap (myomateuse baarmoeder en gematigde pre eclampsie op 30 weken zwangerschap); een attest opgesteld door uw gynaecologe, dokter P.T. waarin wordt gemeld dat u een vliegreis kan maken (d.d. 10/04/2018); een mail van uw raadsvrouw (d.d. 06/10/2021) met een attest van uw klinisch psycholoog R.E. die op 3 oktober 2021 optekent dat u sinds 9 oktober 2019 achtenveertig consultaties bijwoonde en waarin hij noteert dat u te kampen heeft met een Post Traumatisch Stress Syndroom; een mail (d.d. 03/11/2021) van uw raadsvrouw met opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 14/10/2021; uw kieskaart, een badge van teller bij algemene volkstelling in 2014 en uw lidkaart van de nationale kiescommissie. Op 29 maart 2022 stuurde uw raadsvrouw een mail met uw opmerkingen over de notities van het tweede persoonlijke onderhoud op 24 februari 2022, die u samen met uw sociale assistente had herlezen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft uw bewering dat u geheugenproblemen heeft (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/02/2022 – verder notities CGVS II, p. 5,6,7) kan worden opgemerkt dat u hiervan pas voor het eerst melding maakte tijdens het tweede persoonlijk onderhoud van het CGVS. U verklaarde dat u vooral geheugenproblemen hebt sinds u naar hier kwam en u stelde in dat verband ook medische onderzoeken te hebben te ondergaan (o.a. een scan van uw hoofd) (CGVS II, p. 5,6). U liet echter na om medische bewijsstukken voor te leggen die deze bewering ondersteunen, ook al werd u daar door de protection officer uitdrukkelijk om gevraagd (CGVS II, p. 6). Uit de twee persoonlijke onderhouds (d.d. 14/10/2021 en 24/02/2022) die door het CGVS werden gehouden, kan overigens ook niet afgeleid worden dat u te kampen heeft met geheugenproblemen, vermits u doorgaans vlot antwoordde op de gestelde vragen en goed gesitueerd bleek te zijn in tijd en ruimte. Aan het begin van beide onderhouds werd u gevraagd hoe het met u ging, waarop u "Goed" antwoordde en u bevestigde telkens dat u in staat was om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen (notities CGVS I, p. 2 en notities CGVS II, p. 2). Er werd u ook gevraagd om aan te geven wanneer u een pauze nodig had (notities CGVS I, p. 3 en notities CGVS II, p. 3) en er werden ook pauzes voorzien tijdens de twee onderhouds. Aan het einde van het tweede gehoor verklaarde u de gestelde vragen goed te hebben begrepen (notities CGVS II, p. 38). U maakte verder geen enkel gewag van enige moeilijkheden die u tijdens deze twee onderhouds zou hebben ondervonden of die het verdere verloop van het onderhoud mogelijks konden beïnvloeden. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Voor wat betreft uw stelling op achttienjarige leeftijd het slachtoffer te zijn geworden van een voor u onbekende politieagent die u onder dwang van een wapen meenam naar een bouwwerf waar hij u seksueel misbruikte (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 14/10/2021 – verder notities CGVS I, p. 31) – dient te worden opgemerkt dat deze gebeurtenis van incidentele aard was die plaatsvond tijdens uw late tienerjaren. U bleef na het incident –dat u verder nooit had aangegeven bij de autoriteiten– (notities CGVS I, p.31), nog jarenlang in Luanda wonen, waar u studeerde, werkte en sociaal leven uitbouwde. Het door u aangehaalde incident vormt dan verder ook geen actuele reden van uw recent vertrek en blijkt het machtsmisbruik door één agent niet te overstijgen. U verklaarde immers, behalve met deze agent, geen concrete problemen te hebben gekend met de Angolese politie (notities CGVS I, p. 31).

Wat betreft de door u aangehaalde incidenten, valt het op dat u geen eenduidige verklaringen aflegt over de door u beweerde voorvallen. Het is immers opmerkelijk dat u, eens u wordt gevraagd om concreter te vertellen over de feiten u uw verklaringen aanpast.

Voor wat betreft uw insinuatie dat uw moeder in 2013 door toedoen van de JMPLA het leven liet, dient te worden opgemerkt dat uw beweringen louter hypothetisch zijn en bovendien niet overtuigend worden gebracht. Zo liet u aanvankelijk uitschijnen dat twee ex-administratoren van de partij, S.J. en A.G. (A.G.), diegenen waren die de machine waaraan uw moeder was vastgekoppeld uitzetten wanneer ze naar het hospitaal kwamen (notities CGVS I, p.25,26). Even verder stelde u uw verklaring bij door op te merken dat het de artsen waren die de machine hadden uitgeschakeld (notities CGVS I, p.26). Nagegaan of u de artsen gevraagd had op wiens bevel ze de machine hadden uitgezet, stelde u enkel dat deze informatie niet mocht gezegd worden. Gevraagd waarom u dacht dat uw partij iets te maken had met het hele gebeuren rond uw moeder, gaf u aan dat u niets anders kon bedenken (notities CGVS I, p.26). Het lijkt er dan ook sterk op dat uw vermoeden louter gebaseerd is op veronderstellingen. Deze vaststelling blijkt verder nog uit uw latere uitleg over de zaak van uw moeder in het ziekenhuis, waarbij u spreekt over mensen die in het ziekenhuis waren gekomen bij mijn moeder en de machine hadden afgeschakeld... Ik ben bijna zeker dat het de mensen waren van de politieke partij (notities CGVS II, p.13). Vervolgens gaf u aan:... artsen zeiden dat leden van de partij waren gekomen en hebben gezegd dat de machine uit moest omdat het hospitaal voor militairen was en niet voor burgers. Ik weet niet welke leden dat waren die er waren gekomen." (notities CGVS II, p.16). Dat u langs de ene kant namen van twee concrete personen geeft om vervolgens te stellen dat u niet weet welke leden bij de zaak waren betrokken is opvallend. Nog verder geeft u overigens nog een andere versie van de feiten: "En de dokter verklaarde dat één persoon, een lid van de partij, vroeg de machine af te schakelen." (notities CGVS II, p.16). Behalve dat u geen overtuigende uitleg gaf waarom u van mening was dat uw partij bij het overlijden van uw moeder betrokken zou zijn geweest, doen alle incoherenties vermoeden dat uw verklaringen over de omstandigheden waarin uw moeder is overleden zijn verzonnen. Dat uw hele uitleg over de betrokkenheid van de partij bij het overlijden van uw moeder niet overtuigend te noemen is blijkt overigens uit uw merkwaardige houding na deze beweerde feiten. Gevraagd of u na het verlies van uw moeder en gezien uw veronderstellingen dan om een onderzoek had gevraagd, antwoordde u: "Nee. Ik had al mijn moeder verloren. Ik had geen behoefte om daar verder op in te gaan." (notities CGVS II, p.17). Dat u langs de ene kant stelt dat het overlijden van uw moeder mogelijks geen natuurlijk overlijden was om daarna aan te geven dat u geen behoefte had om er verder op in te gaan is opmerkelijk, vooral gelet uw uitleg dat u via uw connecties binnen uw partij zaken voor mekaar kon krijgen waarvan gewone burgers verstoken waren (notities notities CGVS I, p.17,25,26,30 en CGVS II, p.16). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken maakte u overigens geen enkel gewag van mogelijke onregelmatigheden met betrekking tot de omstandigheden van uw moeders overlijden, die gelinkt zouden zijn aan uw vertroebelde relatie met de JMPLA (zie vragenlijst CGVS d.d. 25/07/2019, vraag4, vraag 5, vraag7 en vraag 8), wat andermaal toelaat om de waarachtigheid hiervan te betwisten.

Wat betreft uw stelling te zijn vervolgd door leden van uw eigen partij, JMPLA, omdat u zich kritisch opstelde tijdens interne bijeenkomsten (notities CGVS I, p.27,28), dient verder te worden opgemerkt dat uw kritische houding er louter uit bleek te bestaan door niet te stemmen op sommige voorstellen en over deze zaken met partijgenoten te discussiëren (notities CGVS I, p.27,28,29,31). Behalve met uw vrienden stelde u uw opinie nooit met de buitenwereld te hebben gedeeld en gaf aan dat niets van uw eigen mening in de media verscheen (notities CGVS II, p.12). Voor de oppositie van de regeringspartij stelde u duidelijk geen activiteiten te hebben gehad (notities CGVS II, p.12). Dat uw eigen partijleden u ervan betichtten lid te zijn van de rivaliserende partij UNITA, louter om de door u omschreven houding tijdens partijbijeenkomsten, is dan ook uitermate twijfelachtig (notities CGVS II, p.37). Ook uw eigen houding tegenover uw partij werpt vragen op. Daar u stelde zich sinds 2008 niet meer kon vinden in het reilen en zeilen van de partij (notities Commissariaat-generaal d.d. 14/10/2021 –verder "notities" CGVS I, p.28), is het niet uit te leggen dat u louter om bepaalde voordelen die u als partijlid kon genieten (notities CGVS I, p. 16,19,30), alsnog besloot bij de partij te blijven en bovendien in 2012 een functie bij de dienst protocol, besloot te scoren (notities CGVS I, p.16). Dat u naast uw lidmaatschap besloot om een nog actievere rol te vervullen binnen uw partij wijst er dan ook eerder op dat u helemaal niet afkerig was van de JMPLA en moeilijk als opposant ervan kan worden gezien. Dit blijkt bijkomend uit het feit dat u –ondanks uw bewering dat u uw ongenoegen over bepaalde voorstellen op partijbijeenkomsten zou hebben laten blijken- aan een functie binnen de dienst protocol van uw partij kon geraken. Deze vaststellingen blijken dan ook eerder een blijk van waardering en vertrouwen van uw partij ten aanzien van u, dan hun afkeer of wantrouwen. Alle bovenstaande bevindingen in acht nemend is het een raadsel waarom uw partij, waarvoor u duidelijk uit vrije wil actief was en zelfs actief bleef ineens vanaf 2017 u naar het leven zou staan. Uit de door u omschreven reactie van uw voormalige partijvrienden/genoten blijkt overigens helemaal geen negatieve houding jegens u. Na uw terugkeer uit België in oktober 2017 vertelde u dat ze u vroegen hoe het met u ging, waar u was geweest en of alles met u in orde was daar ze u even een poos

niet hadden gezien (notities CGVS II, p.24,25). Uw omschrijving van dit gebeuren wijst dan ook geenszins op enige vervolging ten aanzien van u.

Aangaande de door u aangehaalde twee incidenten waarbij u eerst het slachtoffer werd van fysieke mishandeling en bij de tweede van mishandeling en verkrachting, dient te worden vastgesteld dat uw opeenvolgende uitleg hierover verschillende inconsistenties vertoont, waardoor de geloofwaardigheid op de helling komt te staan. Op een vraag om concreter te vertellen over wat er zich in mei 2017 juist had voorgedaan stelde u kort: "Dat zijn de situaties de 2 moeilijkere situaties die ik meemaakte en die ik u niet vertelde". Daar u eerder enkel had opgemerkt met "naalden in uw voet te zijn gestoken" (notities CGVS II, p.13), werd u gevraagd om concreter uit te leggen wat er in mei 2017 allemaal juist plaatsvond. U antwoordde: "Ik heb geen andere uitleg daarover." (notities CGVS II, p.17). Pas nadat u een derde keer werd aangespoord om te vertellen wat er allemaal was voorgevallen op het moment dat onbekenden naar uw huis kwamen in mei 2017, gaf u aan dat gemaskerde mannen uw woning waren binnengevallen en u vroegen waar uw echtgenoot was. Verder zouden ze hebben gevraagd waarom u de partij had verlaten en vroegen ze achter geld van Casa-Ce (notities CGVS II, p.17,18). Gevraagd wie er allemaal op dat moment thuis was antwoordde u dat u er met de kinderen van uw (intussen ex) partner en uw nichtje aanwezig was en dat uw partner via het raam was gevlucht (notities CGVS II, p.18). Daar u eerder bij de DVZ vertelde dat uw partner tijdens het incident niet thuis was, werd deze tegenstrijdigheid door uw raadvrouw aangestipt en insisterde ze om u nogmaals te laten verduidelijken waar uw partner was tijdens het incident van mei 2017 (notities CGVS II, p.38). Na te zijn geconfronteerd met deze inconsistentie, ontkende u uw eerdere versie waarbij u meldde dat uw partner door het raam vluchtte en herhaalde uw aanvankelijke versie dat hij niet thuis was maar zich in de provincie bevond (notities CGVS II, p.39). Het louter ontkennen van gemaakte verklaringen is echter niet afdoende. Waarom u aanvankelijk in uw vrij relaas vertelde dat uw partner uit het raam was gevlucht, indien hij in werkelijkheid niet thuis zou zijn geweest, is dan ook een raadsel. Dat de tegenstrijdigheid te wijten zou zijn aan een misverstand wordt duidelijk tegengesproken door de vaststelling dat u in uw uitleg uitvoerig beschreef hoe uw partner in mei 2018 er vandoor was gegaan (notities CGVS II, p.18). Daar u aangaf bij dit incident in uw voet met een naald te zijn gestoken, waarna u nog lang tijd last bleef ondervinden en de indruk had dat de naald in uw voet was blijven steken, werd u gevraagd of de naald er uiteindelijk was uitgehaald. U legde hierover uit dat men na verschillende onderzoeken de naald niet had gevonden, maar dat deze drie maanden na het incident vanzelf uit uw voet kwam toen u onder de douche stond (notities CGVS II, p.19). Deze uitleg staat echter haaks op de versie die u bij de DVZ gaf, waar u vertelde dat de naald chirurgisch werd verwijderd (zie vragenlijst CGVS d.d. 25/07/2019, vraag 5). Wat er ook van zij, gevraagd of u aangifte had gedaan van de overval antwoordde u ontwijkend met: "De enige problemen waren dat ik een andere opinie had dan mijn vrienden uit mijn partij, voor de rest kende ik geen problemen" (notities CGVS II, p.20). Aangespoord om op de vraag te antwoorden werd u nogmaals gevraagd of u aangifte deed van het incident. U gaf hierbij te kennen naar de administratie te zijn geweest en probeerde klacht in te dienen, wat u echter zou zijn afgeraden omdat u geen bewijzen had en dat u erdoor meer problemen zou kunnen hebben. Even verder stelde u alsnog een politie-inspecteur te hebben gesproken, maar gaf aan dat deze u ook zou hebben gezegd dat u geen bewijzen had en hij er niets mee te maken wilde hebben (notities CGVS II, p.20). U legde uit dat hele zaak politiek was en gaf aan dat niemand, eens er politiek in een zaak is verwikkeld, eraan gelinkt wil worden (notities CGVS II, p.21). Hoe de autoriteiten bij een simpele aangifte van een overval op voorhand zouden kunnen weten of er politieke motieven meespelen is echter een raadsel en doet vermoeden dat u deze feiten heeft verzonnen om uw verhaal wat bij te kruiden. Opvallend is overigens dat u bij de DVZ nooit vertelde dat men u bij voornoemde inval vroeg waarom u de partij had verlaten en vermeldde u evenmin dat men om geld van Casa-Ce had gevraagd. U gaf er enkel aan dat men wilde weten waar uw partner was (zie vragenlijst CGVS d.d. 25/07/2019, vraag 5). Gevraagd of u en uw partner na deze inval stappen hadden ondernomen om te verhuizen, stelde u dit niet te hebben gedaan. Gevraagd waarom u deze mogelijkheid niet had overwogen, gelet de aard van het incident, antwoordde u: "Waarom... ik zag geen reden. Probleem was niet het huis maar ik" (notities CGVS II, p.22). Deze eerde laconieke houding van uw kant is dan ook moeilijk in overeenstemming te brengen met de ernst van de door u beweerde feiten. Men zou immers verwachten dat een persoon die vermoedt omwille van zijn/haar dissidentie en of die van haar partner, een risico te lopen op fysieke agressie, van huurwoning verandert om niet meer in het vizier te lopen.

Van het lidmaatschap van uw partner bij Casa Ce legde u overigens geen enkel begin van bewijs neer, louter stellende dat u dit niet heeft (notities CGVS II, p.15). Waarom u dergelijke bewijsstukken niet zou hebben kunnen vragen wanneer u in België contact met de vader van uw dochter had is een groot vraagteken (notities CGVS II, p.27). Behalve dat u bij de DVZ zelfs de naam Casa Ce niet had laten vallen (zie vragenlijst CGVS d.d. 25/07/2019) en enkel sprak van "een andere partij" (zie vragenlijst CGVS d.d. 25/07/2019, vraag 5 en notities CGVS II, p.15) werd u gevraagd welke functie uw partner bij Casa Ce vervulde. U stelde hierover enkel te weten dat hij in 2012 lid werd (notities CGVS II, p.15). De volledige benaming van Casa Ce kon u verder niet vertellen (notities CGVS II, p.27). Van een persoon die beweert

een dissidente houding tegenover haar eigen partij te hebben aangenomen en wiens partner in 2012 vanuit de (J)MPLA naar een oppositiepartij als Casa Ce verkaste, zou nochtans kunnen verwacht worden dat ze meer concrete informatie zou kunnen geven.

Gepolst wat u kon vertellen over de positie van uw partner bij Casa Ce, herhaalde u enkel dat hij lid was. Uw plotse insinuatie even verder, dat uw partner ook lid zou zijn van de raad, is dan ook opvallend te noemen. Op een vraag wat u daar juist mee bedoelde, antwoordde u enigszins vaag dat u wist dat hij deelnam aan het maken van reclame voor stemmen. Op een vraag wat hij dan concreet deed reageerde u als volgt: "(VZ schudt ontkennend) ... mmm... hij was een militant, dat is wat ik weet" (notities CGVS II, p.27). Of het gezin van uw partner eventueel ook problemen ondervond, gelet uw bewering zelf te zijn gevisieerd omwille van zijn banden met Casa Ce, kon u niet melden (notities CGVS II, p. 36). Gevraagd om meer uitleg, stelde u niets te weten en dat u en uw partner met elkaar de hele situatie niet hadden besproken (notities CGVS II, p.36). Als uitleg hiervoor gaf u aan na de feiten niet meer hebben gesproken. Deze verklaring houdt echter geen steek, daar u duidelijk stelde zelfs in België nog contact te hebben gehad met mekaar (notities CGVS II, p.36)

Wat er ook van zij, blijkt uit uw verklaringen dat uw partner na zijn terugkeer uit de Centraal Afrikaanse Republiek, zich terug in Luanda heeft gevestigd, wat op zich geenszins wijst op een vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade in zijn hoofde. Hij stelde u zelfs voor om naar hem terug te keren en zei u dat hij voor u een woning ter beschikking had (notities CGVS I, p.10). De vaststelling dat u na uw uitreis uit Angola in september 2017, een maand later ook besloot om terug te keren naar uw land doet bijkomend vermoeden dat u er geen problemen kende (notities CGVS I, p.23).

Wat betreft het door u aangehaalde incident van november 2017, waarbij u als zwangere vrouw bij een overval door onbekenden werd mishandeld en verkracht, dient te worden vastgesteld dat u op geen enkele manier het door u beweerde incident staakt aan de hand van medische en of politieke attesten. U legde nochtans twee medische verslagen en uw zwangerschapsboekje neer met aantekeningen van het verloop van uw zwangerschap waarbij ook melding wordt gemaakt van medische antecedenten (zie documenten onder nummer 3 en nummer 4 in de groene map). In geen enkel van deze verslagen staat een verwijzing naar een fysiek trauma en of seksueel geweld in de periode die u voorhoudt als het moment waarop u slachtoffer werd van fysiek/seksueel geweld. Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u meteen na de feiten door uw buur naar een plaatselijk medisch centrum was gebracht waar u werd onderzocht en verzorgd. U vertelde bovendien dat u er had gemeld wat u was overkomen (notities CGVS II, p.28). Gevraagd of de kliniek de politie er bijhaalde gelet de ernst van de feiten en de toestand in de welke u naar het medisch centrum was gebracht, antwoordde u: "Neen want ik vertelde over leden van de politieke partij" (notities CGVS II, p.28). Nagegaan hoe het kwam dat de het medisch centrum voor u als slachtoffer van ernstig geweld niet meteen de politie er bij had gehaald merkte u enkel vaag op: "Dat is niet de eerste keer dat zoiets gebeurt, er zijn mensen die erger hebben meegemaakt" (notities CGVS II, p.29). Erop gewezen dat het om uw persoonlijk geval ging en opgemerkt dat ziekenhuizen toch politie kunnen informeren over patiënten die na een dergelijk ernstig misdrijf bij hen terecht komen, reageerde u met: "Omdat ik dat vermeed (lett "avoid")" (notities CGVS II, p.29). Gevraagd wat u bedoelde met het feit dat u dit allemaal vermeed, antwoordde u: "Want ik wist dat het tot politieke vragen ging leiden, op dat moment wilde ik enkel wegrennen" en gaf vervolgens aan dat u zelf niet wilde dat de politie bij de zaak werd betrokken (notities CGVS II, p.29). Uw hele uitleg hierover staat verder nochtans in contrast met het vervolg van uw verhaal. U gaf immers aan dat u drie dagen na het incident alsnog naar de politie was gestapt nadat uw buur u doorgaf dat de politie u wilde spreken over het incident (notities CGVS II, p.29). Uw aanvankelijke melding, dat de politie u niet wilde helpen met uw klacht, staat overigens haaks op uw uitleg dat de politie u meldde de verkrachting te willen onderzoeken (notities CGVS II, p.30). Uw verdere uitleg dat u zelf bij de politie niet was geïnteresseerd om uw aangifte verder te laten noteren indien er niet werd geschreven dat leden van de politieke partij betrokken waren bij uw verkrachting en omdat de politie u voorstelde om uw zaak als crimineel feit te onderzoeken en te behandelen, is verbazingwekkend, vooral in het licht van uw eerdere bewering dat u aanvankelijk geen aangifte deed van het voorval omdat u wist dat het tot politieke vragen ging leiden (cf. supra). Hoe dan ook, het feit dat u zelf het hele onderzoek onderbreekt omdat u niet akkoord ging met de voorgestelde onderzoeksmethode (notities CGVS II, p.30), komt weinig doorleefd over, omdat men van iemand die kort daarvoor een verkrachting heeft ondergaan geenszins zou verwachten dat zij eisen zou stellen in verband met de modaliteiten van het onderzoek en ervoor zou kiezen de aangifte niet verder te zetten/af te ronden wanneer niet aan haar uw eisen werd voldaan. Uw algehele houding is dan ook moeilijk in overeenstemming te brengen met de ernst van de door u voorgehouden feiten. Gevraagd hoe u zo zeker wist dat u door leden van uw partij was toegetakeld –gelet u steeds over gemaskerde onbekende mannen sprak– stelde u enkel: "Omdat ik geen andere problemen kende, en ze spraken over politieke partij... Ze zeiden "waarom ben je uit de MPLA". Deze uitleg is echter niet overtuigend daar u duidelijk stelde uw partij nooit officieel te hebben verlaten en of uw lidmaatschap niet had opgegeven (notities CGVS II, p.10).

Aangaande uw activisme voor de JMPLA, waarvoor u verwijst naar uw kieskaart, een badge van teller bij algemene volkstelling in 2014 en uw lidkaart van de nationale kiescommissie, dient verder te worden opgemerkt dat uw lidmaatschap bij deze partij op zich niet ter discussie staat. Echter zijn de door u opgesomde incidenten, die volgens u gelieerd waren aan de (J)MPLA niet overtuigend.

Andere redenen om uw land van herkomst te verlaten stelde u niet te kennen (notities CGVS I, p.31).

Wat betreft uw vrees voor uw minderjarige dochter A.V.L., als dochter van een persoon die er een andere opinie op nahield dan leden van de (J)MPLA, dient te worden gesteld dat er aan uw problemen met de JMPLA geen geloof werd gehecht. Dat uw dochter omwille van uw problemen gevaar zou lopen in Angola is dan ook niet aannemelijk.

Aangaande de gezondheids-/ontwikkelingsproblemen van uw dochter –u vertelde dat ze aan het “Baker Disease” lijdt (notities CGVS II, p.37), het feit dat ze in België gepaste medische behandelingen kan genieten, die ze in Angola mogelijks niet zou kunnen hebben en ze hier een goede educatie kan krijgen, dient dan ook volledigheidshalve te worden opgemerkt dat deze elementen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van medische elementen u een machtiging tot verblijf dient te richten aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en uw identiteitskaart bevatten uw nationaliteit en uw identiteitsgegevens. Deze staan niet ter discussie.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Zowel na afloop van het eerste persoonlijk onderhoud van 14 oktober 2021 als na het tweede persoonlijk onderhoud van 24 februari 2022 werden opmerkingen ontvangen.

De door uw raadvrouw op 3 november 2021 en op 29 maart 2022 opgestuurde opmerkingen aangaande uw twee persoonlijke onderhouds betreffen telkens een opsomming van bijkomende preciseringen van de gedane verklaringen en verbeteringen in de schrijfwijze van bepaalde namen en termen. Deze kunnen bovenstaande conclusies niet ombuigen.

Wat betreft de kopie van een rapport van uw psycholoog R.E.R., opgesteld op 3 oktober 2021 en neergelegd tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op 14 oktober 2021 (zie document 5 in de groene map), rijzen er ernstige vragen aangaande de authenticiteit van het stuk. Behalve dat het rapport enkel de bevindingen van uw therapeut bevat die louter zijn gebaseerd op uw persoonlijke verklaringen, is het absoluut niet te vatten dat een therapeut die zijn patiënt volgens eigen schrijven achtenveertig keer ziet, onder punt 4 “des altérations cognitives associées à l'événement traumatique”, optekent dat u “door toedoen van uw tante van vaderszijde negatieve gevoelens bent blijven behouden, omdat er van u werd verwacht dat u als goede moslima een onderworpen vrouw zou zijn”. U verklaarde nochtans christen te zijn en lid van de Pinksterkerk (notities CGVS I, p.5,11,13,24 en CGVS II, p.28,31). Ook is het merkwaardig dat de laatste zin in hetzelfde stuk onvolledig is en er op de plaats voorzien voor de omschrijving van een oorzaak drie keer het teken “&” werd gezet. Het lijkt er dan ook sterk op dat het neergelegde rapport een getypt verslag is dat met knip- en plakwerk in mekaar werd gezet en aanvankelijk bestemd was voor een andere persoon. Hoe dan ook, dient te worden opgemerkt dat documenten in het kader van een asielprocedure dienen gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat bij u geenszins het geval bleek.

Wat betreft de vermelding van de aandoening, DSM 5, ten gevolge van een post traumatische stresstoestand, kan erop gewezen worden dat u de door u aangehaalde problemen in Angola niet aannemelijk maakte zodat uw psychologische toestand bezwaarlijk kan verbonden zijn aan de motieven van uw verzoek om internationale bescherming. Voor zover dit attest nog als enigszins ondersteunend document kan dienen -gelet alle bovenstaande vaststellingen en het vermoeden dat het een vals stuk is, doet een therapeut overigens enkel vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan – rekening houdend met zijn bevindingen - vermoedens hebben over de oorzaak van het opgelopen trauma waarnaar in het attest verwezen wordt, maar de therapeut kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij eventuele trauma werd opgelopen. Uw opmerking met geheugenproblemen te kampen hebben sinds u naar België kwam, waardoor u zich niet alle elementen kan herinneren (notities CGVS II, p.5,6), staft u ten slotte op geen enkele manier. Overigens vindt uw insinuatie geheugenproblemen te hebben, geen weerslag in de notities van uw persoonlijk onderhoud noch op 14 oktober 2021, noch op 24 februari 2021, waar u eerder vlot een relaas weergeeft dat u in tijd en ruimte situeert en waarbij u betrokkenen bij naam noemt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel *“(noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten)”*, alsook op *“de beoordelingsfout”*.

2.2. Na een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing geeft de verzoekende partij een theoretische uiteenzetting over de principes die volgens haar van toepassing zijn bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas van een verzoeker om internationale bescherming. Zij citeert hierbij uit een rapport van UNHCR en van EASO en stelt dat een subjectieve beoordeling dient te worden vermeden. Zij meent dat de motivering van de bestreden beslissing grotendeels berust op een loutere plausibiliteitsbeoordeling waarbij onvoldoende rekening wordt gehouden met de grote hoeveelheid gedetailleerde, consistente en spontane verklaringen en verduidelijkingen die zij heeft afgelegd en verschaft tijdens haar persoonlijke onderhouden.

Vervolgens onderzoekt de verzoekende partij de door de commissaris-generaal toegepaste beoordeling van de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas. Zij merkt dienaangaande op dat zij volhardt in haar verklaringen en zij meent dat de beoordeling ervan door de commissaris-generaal dient te worden genuanceerd. Volgens haar heeft de commissaris-generaal de lat te hoog gelegd en zich beperkt tot een subjectieve beoordeling. Zij betoogt dat: *“Uit een grondige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, stelt verzoekster vast dat ze gedurende twee persoonlijke onderhouden op grote vlakken eensluidende, gedetailleerde en uitgebreide verklaringen heeft afgelegd omtrent haar vrees waarvoor ze haar land heeft ontvlucht.”* Tevens betoogt zij dat de commissaris-generaal verwachtingen heeft gecreëerd met betrekking tot de bewijslast *“waaraan verzoekster omwille van haar specifieke, kwetsbare profiel, maar ook de aard van de feiten waarvan zij, als jonge vrouw, slachtoffer is geworden, niet kan voldoen”*. De verzoekende partij stelt dat de geloofwaardigheidsbeoordeling van de commissaris-generaal sterk moet worden genuanceerd in het licht van haar uitgebreide verklaringen, de algemene context, haar verschillende culturele achtergrond en haar specifieke, kwetsbare profiel als slachtoffer van gendergerelateerd geweld.

Verder voert de verzoekende partij aan dat de commissaris-generaal heeft nagelaten te onderzoeken wat het risico is ingeval van terugkeer naar Angola vanuit België voor iemand die gedurende lange tijd buiten Angola heeft gewoond en omwille van die reden zou kunnen worden beschouwd als iemand die voor de oppositie en tegen *“de anti-democratische Angolese regering”* is. Zij wijst erop dat zij intussen vier jaar in België verblijft, wat volgens haar argwaan zou kunnen opwekken in het door de MPLA gecontroleerde Angola. Zij citeert uit een internetartikel getiteld *“Surreptitious ethnography: Following the paths of Angolan refugees and returnees in the Angola-Zambia borderlands”* van 9 augustus 2017, waaruit zij afleidt *“dat zelfs met een MPLA verleden, zoals verzoekster in casu, er een algemene terughoudendheid bestaat om terug te keren naar Angola, waar verzoekster aan een grondige controle dreigt onderworpen te worden, als gevolg van haar lange verblijf in België”*.

De verzoekende partij besluit dat de commissaris-generaal haar verzoek om internationale bescherming niet heeft beoordeeld conform de verplichtingen opgelegd door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. Zij meent dat zij voldoende geloofwaardige elementen heeft aangeleverd die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of op een reëel risico op ernstige schade en die de toekenning van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet respectievelijk de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigen. Zij stelt dat zij hoe dan ook in aanmerking komt voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege het reëel risico op ernstige schade ingeval van terugkeer naar haar regio van herkomst in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In uiterst ondergeschikte orde is de verzoekende partij van mening dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd en dat de zaak moet worden teruggestuurd naar het CGVS *“indien Uw Raad van mening is dat bijkomende informatie vereist is”*.

3. Beoordeling

3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.2. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

3.2.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

3.2.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

Wat betreft uw bewering dat u geheugenproblemen heeft (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/02/2022 – verder notities CGVS II, p. 5,6,7) kan worden opgemerkt dat u hiervan pas voor het eerst melding maakte tijdens het tweede persoonlijk onderhoud van het CGVS. U verklaarde dat u vooral geheugenproblemen hebt sinds u naar hier kwam en u stelde in dat verband ook medische onderzoeken te hebben te ondergaan (o.a. een scan van uw hoofd) (CGVS II, p. 5,6). U liet echter na om medische bewijsstukken voor te leggen die deze bewering ondersteunen, ook al werd u daar door de protection officer uitdrukkelijk om gevraagd (CGVS II, p. 6). Uit de twee persoonlijke onderhouds (d.d. 14/10/2021 en 24/02/2022) die door het CGVS werden gehouden, kan overigens ook niet afgeleid worden dat u te kampen heeft met geheugenproblemen, vermits u doorgaans vlot antwoordde op de gestelde vragen en goed gesitueerd bleek te zijn in tijd en ruimte. Aan het begin van beide onderhouds werd u gevraagd hoe het met u ging, waarop u “Goed” antwoordde en u bevestigde telkens dat u in staat was om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen (notities CGVS I, p. 2 en notities CGVS II, p. 2). Er werd u ook gevraagd om aan te geven wanneer u een pauze nodig had (notities CGVS I, p. 3 en notities CGVS II, p. 3) en er werden ook pauzes voorzien tijdens de twee onderhouds. Aan het einde van het tweede gehoor verklaarde u de gestelde vragen goed te hebben begrepen (notities CGVS II, p. 38). U maakte verder geen enkel gewag van enige moeilijkheden die u tijdens deze twee onderhouds zou hebben ondervonden of die het verdere verloop van het onderhoud mogelijks konden beïnvloeden. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze motieven worden op geen enkele wijze betwist door de verzoekende partij.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

3.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou

stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet aangenomen worden.

3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.4.1. De verzoekende partij verklaart Angola te zijn ontvlucht omwille van haar lidmaatschap van de Juventude per Movimento Libertação de Angola (hierna: JMPLA), de jeugdafdeling van de Angolese regeringspartij Movimento Popular de Libertação de Angola (hierna: MPLA). Zij zou door leden van de JMPLA worden gevisieerd en ingeval van terugkeer naar Angola ervan worden verdacht lid te zijn van oppositiepartij UNITA. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

3.4.2. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt de verzoekende partij een bundel documenten voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier).

Haar identiteitskaart en paspoort tonen de identiteit en nationaliteit van de verzoekende partij aan, elementen die heden niet worden betwist doch op zich geen rechtstreeks verband houden met de door haar aangehaalde vluchtmotieven.

De medische documenten met betrekking tot haar zwangerschap tonen aan dat de verzoekende partij zwanger was toen zij in België aankwam en dat deze zwangerschap met complicaties gepaard ging. De verzoekende partij beviel intussen in België van een dochter. Deze elementen worden evenmin betwist doch vertonen evenmin een *nexus* met het vluchtrelaas van de verzoekende partij.

De badge van teller bij de algemene volkstelling van 2014, de lidkaart van de nationale kiescommissie en de kieskaart tonen de politieke activiteiten van de verzoekende partij aan. Er wordt heden niet getwijfeld aan de betrokkenheid van de verzoekende partij bij de politieke partij (JMPLA) in Angola doch uit voormelde documenten blijkt op zich niet dat zij omwille van haar politiek activisme zou worden gevisieerd.

Betreffende het psychologisch attest wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op een aantal anomalieën in dit attest die de bewijswaarde ervan dermate aantasten dat niet kan worden aangenomen dat dit attest daadwerkelijk op de verzoekende partij betrekking heeft: *“Wat betreft de kopie van een rapport van uw psycholoog R.E.R., opgesteld op 3 oktober 2021 en neergelegd tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op 14 oktober 2021 (zie document 5 in de groene map), rijzen er ernstige vragen aangaande de authenticiteit van het stuk. Behalve dat het rapport enkel de bevindingen van uw therapeut bevat die louter zijn gebaseerd op uw persoonlijke verklaringen, is het absoluut niet te vatten dat een therapeut die zijn patiënt volgens eigen schrijven achtenveertig keer ziet, onder punt 4 “des altérations cognitives associées à l'événement traumatique”, optekent dat u “door toedoen van uw tante van vaderszijde negatieve gevoelens bent blijven behouden, omdat er van u werd verwacht dat u als goede moslima een onderworpen vrouw zou zijn”. U verklaarde nochtans christen te zijn en lid van de Pinksterkerk (notities CGVS I, p.5,11,13,24 en CGVS II, p.28,31). Ook is het merkwaardig dat de laatste zin in hetzelfde stuk onvolledig is en er op de plaats voorzien voor de omschrijving van een oorzaak drie keer het teken “&” werd gezet. Het lijkt er dan ook sterk op dat het neergelegde rapport een getypt verslag is dat met knip- en plakwerk in mekaar werd gezet en aanvankelijk bestemd was voor een andere persoon. Hoe dan ook, dient te worden opgemerkt dat documenten in het kader van een asielprocedure dienen gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat bij u geenszins het geval bleek.”* In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Aldus blijft deze motivering onverminderd overeind. In zoverre enig geloof kan worden gehecht aan de bewering in het psychologisch attest dat de verzoekende partij lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom, *quod non*, dient erop gewezen dat de vaststellingen van een psycholoog die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid, een weergave zijn van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een psycholoog is bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt toegereikt. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen psychologen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen psychologische aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze

feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een dergelijk attest geeft dan ook geen definitief en absoluut uitsluitend over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich niet om de aangehaalde vervolgingsfeiten en de daaruit volgende vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Het attest moet steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van de verzoekende partij hierover. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met het voorgelegde medisch attest voldoende aannemelijk worden gemaakt. De opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud worden in onderhavige beoordeling integraal in rekening gebracht.

Hoewel de verzoekende partij zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat deze stukken wegens hun inhoud in deze stand van zaken op zich niet volstaan om haar vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

3.4.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan de persoonlijke problemen die de verzoekende partij omwille van haar politiek activisme in Angola beweert te hebben gekend. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) het seksueel misbruik vanwege een onbekende politieagent waarvan de verzoekende partij in haar late tienerjaren het slachtoffer werd, van incidentele aard is, dat zij nadien nog jarenlang in Luanda bleef wonen en er leven opbouwde, dat zij dit incident nooit aangaf bij de Angolese autoriteiten en dat zij verder geen concrete problemen kende met de Angolese politie, zodat dit incident niet als een actuele gegronde vrees in haar hoofd kan worden beschouwd.

(ii) de bewering van de verzoekende partij dat het overlijden van haar moeder in 2013 zou zijn beïnvloed door leden van de JMPLA louter hypothetisch is. Bovendien legt zij hierover uiteenlopende verklaringen af, hetgeen de geloofwaardigheid van haar beweringen eens te meer ondermijnt. Het is verder niet aannemelijk dat de verzoekende partij verklaart dat zij na het overlijden van haar moeder geen behoefte had om een onderzoek naar dit overlijden te vragen. Tevens dient vastgesteld dat de verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van haar bewering dat er bij het overlijden van haar moeder onregelmatigheden zouden zijn voorgevallen wegens haar relatie met de JMPLA.

(iii) de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij door leden van de JMPLA zou worden gevisieerd omwille van het uiten van kritiek tijdens interne bijeenkomsten. Zij uitte deze kritiek immers niet naar de buitenwereld. Het is allerm minst aannemelijk dat zij hierdoor ervan zou worden beticht lid te zijn van oppositiepartij UNITA. Het voorgaande klemmt des te meer daar de verzoekende partij enerzijds stelt dat zij zich sinds 2008 steeds minder kon vinden in de (J)MPLA doch wel anderzijds in 2012 een functie bij de dienst Protocol van de partij opnam. De verzoekende partij toont geenszins aan dat zij door leden van de partij actief zou worden bedreigd. Temeer daar zij verklaart dat haar partijgenoten na haar terugkeer naar Angola in 2017 bekommerd om haar waren naar aanleiding van haar afwezigheid.

(iv) de verzoekende partij incoherente en onaannemelijke verklaringen aflegt over twee incidenten in 2017 waarbij zij het slachtoffer zou zijn geworden van fysieke mishandeling en verkrachting vanwege gemaskerde mannen. Zij diende meermaals door de protection officer te worden aangespoord om meer details over deze incidenten te verschaffen. Verder beweert zij de ene keer dat haar partner niet thuis was op het moment van het eerste incident, terwijl zij de andere keer verklaart dat haar partner toen via het raam kon vluchten. Tevens legt zij tegenstrijdige verklaringen af over wat er met de naald gebeurde waarmee zij in de voet zou zijn gestoken door haar belagers: enerzijds zou deze chirurgisch verwijderd zijn, anderzijds zou deze tijdens het douchen spontaan uit haar voet zijn gekomen. Zij stelt voorts dat de autoriteiten haar aanraadden om geen aangifte te doen omdat zij geen bewijzen had en er politiek in de zaak verwickeld was, terwijl zij niet kan duiden hoe de autoriteiten konden weten dat er politieke motieven in het spel zouden zijn. De verzoekende partij vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken overigens niets over de vraag van haar belagers waarom zij de partij had verlaten en waar het geld van Casa-Ce was, waar zij dit tijdens haar persoonlijke onderhoud wel vermeldde. Bovendien bleven de verzoekende partij en haar partner na deze incidenten in hetzelfde huis wonen en verklaart de verzoekende partij niet in te zien waarom zij zouden hebben moeten overwegen om te verhuizen, hetgeen getuigt van een laconieke houding die niet in overeenstemming te brengen is met de voorgehouden ernst van de beweerde feiten.

(v) de verzoekende partij geen enkel begin van bewijs voorlegt van het beweerde lidmaatschap van haar partner bij Casa-Ce, hetgeen des te meer klemmt daar zij op de Dienst Vreemdelingenzaken de naam Casa-Ce niet vermeldde en enkel sprak van "een andere partij". De verzoekende partij kent bovendien niet de volledige naam van Casa-Ce en heeft een gebrekkige kennis van de functie en betrokkenheid van haar partner bij deze partij.

(vi) de partner van de verzoekende partij vanuit de Centraal-Afrikaanse Republiek terugkeerde naar Angola, hetgeen erop wijst dat hij ten aanzien van Angola geen nood heeft aan internationale bescherming. Ook de verzoekende partij keerde in 2017 vanuit België terug naar Angola, hetgeen de ernst en de geloofwaardigheid van haar voorgehouden nood aan internationale bescherming ondermijnt.

(vii) de verzoekende partij geen enkel bewijs bijbrengt van de verkrachting waarvan zij beweert in 2017 het slachtoffer te zijn geworden, hoewel zij stelt nadien te zijn verzorgd in een ziekenhuis. Zij brengt weliswaar medische documenten bij over haar zwangerschap maar hierin wordt deze beweerde verkrachting niet vermeld. Dit klemmt des te meer daar de verzoekende partij enerzijds verklaart dat de politie niet werd verwittigd wanneer zij in het ziekenhuis toekwam omdat zij vreesde dat er politieke vragen zouden worden gesteld, terwijl zij anderzijds stelt dat zij drie dagen na het incident alsnog naar de politie ging omdat haar buurman haar had verteld dat de politie haar over het incident wilde spreken. Bovendien verklaart de verzoekende partij dat zij niet geïnteresseerd was om haar aangifte verder te laten onderzoeken omdat niet werd genoteerd dat leden van de (J)MPLA bij het incident betrokken waren en de politie de zaak als een crimineel feit wenste te onderzoeken, hetgeen allerm minst aannemelijk is voor iemand die kort voordien zou zijn verkracht. De verzoekende partij kan tevens niet concreet duiden waarom zij ervan overtuigd is dat zij door leden van de (J)MPLA werd verkracht.

(viii) de verzoekende partij niet concreet aannemelijk maakt, gelet op het ongeloofwaardig karakter van de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten, dat haar dochter ingeval van terugkeer naar Angola omwille van deze vervolgingsfeiten tevens zou worden geviséerd. Dat haar dochter in Angola geen goede medische verzorging en geen goed onderwijs zou kunnen krijgen, is op zich niet voldoende om van een nood aan internationale bescherming te kunnen gewagen. Wat betreft de medische problemen van haar dochter dient de verzoekende partij zich te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

In voorliggend verzoekschrift slaagt de verzoekende partij er niet in om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat de commissaris-generaal de lat te hoog legt en een subjectieve beoordeling heeft gemaakt. Zij stelt dat zij gedurende haar twee persoonlijke onderhouds "*op grote vlakken eensluidende, gedetailleerde en uitgebreide verklaringen heeft afgelegd*". Zij wijst op haar kwetsbaar profiel en de aard van de feiten waarvan zij als jonge vrouw het slachtoffer werd, waardoor zij niet aan de verwachtingen met betrekking tot de bewijslast kan voldoen. Tevens wijst zij op "*haar uitgebreide verklaringen, de algemene context, haar verschillende culturele achtergrond en haar specifieke kwetsbare profiel als slachtoffer van gendergerelateerd geweld*" waardoor de geloofwaardigheidsbeoordeling van de commissaris-generaal sterk moet worden genuanceerd. Hiermee komt de verzoekende partij evenwel niet verder dan het in vage en algemene bewoordingen tegenspreken van de motieven in de bestreden beslissing zonder deze motieven op concrete wijze te trachten te weerleggen. Zij duidt immers niet welke van haar verklaringen volgens haar voldoende eensluidend, gedetailleerd en uitgebreid zijn, terwijl in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt uiteengezet dat de verzoekende partij verschillende uiteenlopende, vage en onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd die de ernst en de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas aantasten. Evenmin duidt de verzoekende partij op welke wijze haar profiel als verkrachtingslachtoffer, de algemene context en/of haar culturele achtergrond op de motieven van de bestreden beslissing een ander licht zouden werpen en/of haar zouden verhinderen om bewijselementen ter staving van haar verzoek om internationale

bescherming voor te leggen. Verder blijkt allerm minst dat de motieven in de bestreden beslissing zouden zijn gebaseerd op een subjectieve beoordeling vanwege de commissaris-generaal. Deze motieven zijn gebaseerd op de verklaringen die de verzoekende partij zelf heeft afgelegd. De in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties, vaagheden en onaannemelijkheden hebben betrekking op kernelementen van haar vluchtrelaas. Geenszins betreft dit dan ook een louter subjectieve plausibiliteitsbeoordeling vanwege de commissaris-generaal teneinde de ongeloof- waardigheid van dit vluchtrelaas vast te stellen.

Verder voert de verzoekende partij in haar verzoekschrift aan dat zij omwille van haar verblijf in België ingeval van terugkeer naar Angola kan worden gevisieerd en dat de commissaris-generaal dit element niet heeft onderzocht. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat de verzoekende partij nooit eerder van dit element melding maakte. Nochtans verbleef de verzoekende partij op het moment van haar tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS op 24 februari 2022 reeds gedurende drie jaar en negen maanden in België, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat deze vrees pas na dit persoonlijk onderhoud zou zijn ontstaan. Dat de verzoekende partij deze vrees pas voor het eerst in onderhavig verzoekschrift opwerpt, doet dan ook afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid ervan. Verder dient erop gewezen dat de verzoekende partij nalaat haar vrees naar aanleiding van haar verblijf in België middels objectieve informatie te staven, zodat zij in wezen niet verder komt dan een blote bewering. Het internetartikel waaruit zij in haar verzoekschrift citeert (p. 8) heeft betrekking op de situatie in een vluchtelingenkamp in Zambia en in de grensregio tussen Zambia en Angola en de auteur ervan handelt vanuit een antropologisch standpunt. Nergens in dit artikel wordt onderzocht wat de situatie is voor Angolezen die na een langdurig verblijf vanuit Europa terugkeren naar Angola. De verzoekende partij toont dan ook geenszins aan dat er in Angola sprake zou zijn van een veralgemeende controle van terugkeerders uit Europa, laat staan van een opvolging door de Angolese autoriteiten van Angolezen die in Europa verblijven. Evenmin toont de verzoekende partij aan dat Angolese autoriteiten op de hoogte zouden zijn van haar verblijf in Europa, laat staan van (de inhoud van) het verzoek om internationale bescherming dat zij in België indiende. De verzoekende partij slaagt er niet in concreet aannemelijk te maken dat zij ingeval van terugkeer naar Angola door de Angolese autoriteiten dreigt te worden gevisieerd omwille van haar langdurig verblijf in België en/of het indienen van een verzoek om internationale bescherming alhier.

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar en citeert uit rapporten van UNHCR en EASO, dient erop gewezen dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op haar persoonlijke, individuele situatie en die op zich dan ook niet volstaat teneinde in haar hoofde alsnog een nood aan internationale bescherming concreet aannemelijk te maken. Voor het overige komt de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen, hetgeen op zich evenwel geen ander licht werpt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

3.4.4. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van de verzoekende partij en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

3.4.5. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.4.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.5.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel

risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “*ernstige schade*” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

3.5.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

3.5.3. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

3.5.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van de verzoekende partij geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.5.5. Gelet op het voormelde, toont de verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

3.5.6. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3.8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS